

ஏந்துபோடுத்திடப் பாட்டுக்கல்லூர்

	கறிப்பிலை	மேற்பிலை	2-ம் வகுப்பு	3-ம் வகுப்பு	4-ம் வகுப்பு	5-ம் வகுப்பு	6-ம் வகுப்பு	7-ம் வகுப்பு	8-ம் வகுப்பு	G. C. E. ஆய்வு	G. C. E.
செபங்கள்	சிலைவமண்டபம் யாளம் அர்ச. சிலைவ மந்திரம் பர. பிரி. மந்திரம் அர்ச. தமிழ்துவ ஸ்ரீதாத்திரம்	விசுவாசமங்திரம் பாத்திமாதா கற் ஏத்த செபம்	பாலசுக். மந்திரம் உத்த. மன. மந்திரம் அசன் திருக்கு முன் இன் செபங்கள் காவற் சம்மன சானாவருக்குச் செபம்	காலை மாலை செபம் திரிகாலைச் செபம் தேவமாதா அனுகை கலைச் செபம் சுருக்கமான கார விக்கங்கள் மகாமதிரம்பொ ருந்திய	சின்னக் குறிப் இடச் சுகல் செபங்களும்	செபமாலைக் கார விக்கங்கள்	அர்ச. சூகையப்பா அனைட்க் கை வை செபம்	அர்ச. சூகையப்பா அனைட்க் கை வை செபம்	அர்ச. சூகையப்பா அனைட்க் கை வை	அர்ச. சூகையப்பா அனைட்க் கை வை	அர்ச. சூகையப்பா அனைட்க் கை வை
போதகம்	ஒரே சருவேஷரன் முன்மு ஆட்கள் இரண்டாமாளி ன் மனிதாவதாரம்	விசுவாசமங்திரத் தின் சுருக்க மான விளக்கம்	பாலர் குறிப்படம் முழுவதும் I. 1—6 II. 1—3 III. 8, 6	பாலர் குறிப்படம் முழுவதும் I. 1—12 II. 1, 2, 3 III. 1—11	* வேதாகம சுங் இடம் * வேதாகம சுங் இடம் * வேதாகம சுங் இடம் * வேதாகம சுங் இடம் * வேதாகம சுங் இடம்	பெரிய குறிப்பிடம் முதலாம் காண டம்	பெரிய குறிப்பிடம் இ ரண் ட ம் காண்டம்	பெரிய குறிப்பிடம் முன்னும் காண டம்	பெரிய குறிப்பிடம் இ ரண் ட ம் காண்டம்	பெரிய குறிப்பிடம் இ ரண் ட ம் காண்டம்	பெரிய குறிப்பிடம் இ ரண் ட ம் காண்டம்
வேதாகமம்											
வேதாகமகள்											
ஏந்தனங்கள்											
வேதபயிற்சி											

- கறிப்புகள் : 1. இப்பாடத்திட்டத்தின் முதல் நான்கு பிரிவுகள் மாத்திரமே போட்டுப் பரிட்டுக்கொடுக்குமிடங்கள்.
2. 4-ம் வகுப்புக்கும், அதற்கு மேற்பட்ட ஒருப்புகளுக்கும் மாத்திரமே எழுத்துமுறை பரிட்டுக்கொடுக்கும்.
3. * இவ்வகையானத்தால் குறிக்கப்பட்டுள்ள புத்தகங்களை மாணவர் கைவத்திற்குத் தல் அவசியம் யு.
4. 1957-ம் ஆண்டு கூத்து தொடக்கம் இப்பாடத்திட்டம் அனுசரிக்கப்பட்டல் வேண்டும்.

Approved :
H. J. EMILIANUSPILLAII, O. M. I.
 Bishop of Jaffna.
 14-11-6.

புனித வீரன்

வெள்ளிச் செபமாலை

கென்றட் பாலப் பிராயம் கடந்து வாலிப தசை அடைந்தான். அவனது அருமைத் தங்கை தனது பிரிய மனையானையும் அரிய புதல்வனையும் விட்டுப் பரமபதமடைந்து பல ஆண்டுகளாயின. அவரது ஏராளமான திரவியமனைத்தும் கென்றட் வசமானது. தங்கள் சம்பத்தின் பெரும்பாகத்தை எழைகள் சுகிப்பதைக் கண்டு தாயும் மகனும் ஆனந்தமடைந்தனர்.

உத்தம கத்தோலிக்களுக் வளர்க்கப்பட்ட கென்றட் உயர்தரபடிப்பின் பொருட்டுண்டன்கார்செல்லவேண்டிய தாயிற்று. தனது ஏரக அரியபுதல்வனைத்தனது பிரிய கண்றைப் பிரிவது தாய்க்குச் சொல்ல முடியாத சஞ்சலத்தை வருவித்த போதிலும், மகனின் உயர்ச்சியைக் கருதிய தாய் மகனின் பிரிவைச் சுகிக்க முன்வந்தனர்.

மகனை வழியனுப்ப எல்லா ஒழுங்குகளையும் செய்து முடித்த தாய், கடைசிவிசையாக மகனை அரவணை; அன்பின் முத்தம் ஈந்தபின்னார் ஓர் அழுகிய வெள்ளிச் செபமாலையை அவன்கையில் கொடுத்து, “என் நேசமகனே! இச் செபமாலையை உனது வெற்றியின்சின்னமாக வைத்துக்கொள். இது எப்போதும் உன்னுடனேயே இருக்கக்கடவுது.

சிவியத்திலும் மரணத்திலும் உனது உற்ற தனின் இதுவா யிருக்கட்டும். உன்னை அன்புடன் காக்கும் உனது நேச அன்னை தேவதாயை மறவாதே” என்று புத்தி கூறி மீண்டும் ஒரு முறை தன் மகனை அன்புடன் முத்தமிட்டாள்.

தனது தாயின் புத்தியைச் சிரமேற கொண்ட கென்றட், சொகுசான கடல் யாத்திரையின் பின்னர் சுகமே ஸன்டன் நகர்போய்ச் சேர்ந்தனன். முன்னரே தன்தாய் ஒழுங்கு செய்துவைத்த விடுதியாகிய பெயிற்றன் துரையின் இல்லத்தை அடைந்தனன். பெயிற்றன் தம்பதிகள் கென்றட் துரைமகனை அன்புடன் வரவேற்று இராவிருந்தளித் துபசரித்தனர்.

பெயிற்றன் தம்பதிகளுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை. எனவே, கென்றட் துரைமகனைத் தங்கள் மகனெனவே மதித்தனர். இளைஞனும் பெயிற்றன் தம்பதிகளைத் தனது அன்னை தங்கையர் என மதித்தனன். பெயிற்றன் துரையின் ஓர் மைத்துனனும் இவ்வில்லத்திலேயே வசித்தனன். ரெனி என்னும் பெயருடைய இவ் வாலிபுன் குரூருணம் படைத்தவன். தெய்வ பயமற்றவன். பெயிற்றன் துரையைக் கொன்றுவிட்டு அவரது திரவியங்களை அபகரிக்கச் சமயம் தேடி நின்றனன். இதை

அவன், தாங்காதலித்திருங்க லுசினை என்னும் பெண்ணுக்கும் தெரிவித்திருங்க தான். பணவாஞ்சை பிடித்த லுசினை வும் அவனுக்குத் தைரியமளித்து வந்தாள். ஆனால், பெயிற்றன் தம்பதி களோ, கென்றட்ட துரைமகனே இதைக் குறித்து யாதும் அறியாதிருந்தனர்.

பெயிற்றன் துரை வேட்டையாடுவதில் விருப்புடையவர். தின மும் கந்தோரி விருந்து வீடுதிரும்பியின் தமது இல்லத் திற்குச் சற்றுத் தூரத்திலுள்ள காட்டிற்கு வேட்டையாடச் செல்வது வழக்கம். சில சமயம் கென்றட்டையும் அழைத்துச் செல்வதுமுண்டு ஒரு நாள் தேநீர் அருந்தியின் இருவருமாக வேட்டைக்குப் புறப்பட்டனர்.

முன்னரே தான்ஒழுங்கு செய்தபடி ரெணியும் வேறு வழியாக இந்தக் காட்டையடைந்தான். பெயிற்றன் துரையும், கென்றட்ட இளைஞும் வரும் வரையும் அங்குமறைந்திருந்தான். இதையறியாத வேட்டைவீரரிருவரும் உல்லாசமாகப் பேசிக்கொண்டு காட்டில் அங்கு மிங்கும் சற்றித் திரிந்தனர். ஈற்றில் ஒரு முயிலுக் கண்ட பெயிற்றன் பிரபு அதைச்சுடும்படி கென்றட்டை ஏவினார். அவனும் துப்பாக்கியை நீட்டினதுதான் தாமதம், பயங்கரமான ஒருவெடிச் சப்தம் கேட்டது. உடனே பெயிற்றன் துரை பயங்கரமாகக் குளிக்கொண்டு நெஞ்சில் இருந்து இரத்தம் பெருக்க கீழே விழுந்து இறந்தார். கென்றட்ட தன்கையிலிருந்த துப்பாக்கியைக் கீழே போட்டுவிட்டுத் தான் அருமையாக நேசித்த தங்கையின் சமீபத்தில் மூழங் தாளிலிருந்து செபித்தபின் அதற்கப்பால் செய்வதென்ன வென்று அறியாமல் எழுந்தான். இரத்தம் தோய்ந்த உடையுடன் துப்பாக்கியைக் கையிற் கொண்டு கொலையாளியைத் தேடப்புறப்பட்டான். நிற்க,

வெடிச் சப்தத்தோடே கேட்ட பிரலாபத் தொனியைச் செவியுற்றவர்கள் விஷயத்தை அறியும்படியாகச் சப்தம் வந்த திசையை நோக்கி ஒருவர்பின் ஒருவராய் ஒடிவந்தனர். ஆ! அவர்கள் அங்குகண்டதென்ன? பெயிற்றன் பிரபு மார்பில் சுடப்பட்டு இரத்த வெள்ளத்தில் இரந்து, கிடப்பகையும் கென்றட்ட இரத்தங் தோய்ந்த உடையுடனும், கையிற்துப்பாக்கியுடனும் அங்குமிங்கும் சுற்றியோடு வதையுங் கண்டனர். பொலிஸ்காரரும் உடனே வருவிக்கப்பட்டனர். சங்தேகம் ஏதும் இன்றிப் பெயிற்றன் பிரபுவைக் கொன்றவன் இவனே என்று கென்றட்ட விலங்கிடப்பட்டான்.

பொலிஸ்பாதுகாப்புடன் பெயிற்றன் துரை இரந்து கிடந்த இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட கென்றட்ட குழங்கைப்பிள்ளை போல் அழத் தொடங்கி னன். தந்தை போலத் தன் ஜீனேசித்த பிரபு இரந்து கிடக்கும் காட்சி ஒரு பக்கம்—தான் விலங்கிடப் பட்டிருக்கும் நிர்ப்பாக்கிய ஸ்திதி மறு பக்கம்— திருட்டுத் தனமாகக் கண்ணீர் லிடுகிறுன் என்று பழிக்கும் அவமானம் மற்றேர் பக்கம். தன்ஜீன வருத்தச் செய்வதென்ன வென்று அறியாமல், மனதில் அருமையாகத் தான்நேசிக்கும் தேவ அன்ஜீனயையே தியானித்துக் கொண்டிருந்தான். தன் தாயின் தனிமையையும், அவளின் அன்பையும் எண்ணி அங்கலாய்த்தான். பொலிஸ் உத்தியோகஸ்தரின் ஒவ்வொரு வினாவிக்கும் கென்றட்ட திட்டமான பதில் கூறியதிலிருந்து அவன் குற்றமற்றவன் என்று தோன்றிய போதிலும் குற்றவாளி அவனே என்று எல்லோரும்குரவைமிட்டனர். ஈற்றில் கொலைக் குற்றவாளி வேஷத்துடன் கென்றட்ட சிறைக் கூடத்தை அடைய வேண்டியதாயிற்று.

(தொடரும்)

அண்ண சொல்லுவது

அருமைச் சகோதரங்களே!

பிரேசில்நாட்டுக் கடற்படை மாணவருக்கு எமது பரிசுத்தபி தா பேட்டியளித்தபொழுது, “பயமோ, குறைபாடோ இல்லாமல், நல்ல கத்தோலிக்கஞக நடந்துகொள்ளுகிற தரைப்படை, கடற்படை வீரனேதான் சுயநாட்டின் உத்தம சேவுகளுக் கிருப்பான்”என்று கூறினார்.

“கடற்படை அமைப்புத் தற்காலம் அதிகங் திருந்திவிட்டது. ஆனால், செபம் பண் ஜூம் விதமறிய வேணுமென்றால் சமுத்திரத்தைப் பார்க்க வேண்டும்; அங்கு சிருட்டிகளின் திகிலுறுத்தும் வல்லமையைக் காட்டும் புத்தகம் விசாலத் திறந்துகிடக்கிறது” என்றார்.

உங்களன்புள்ள,
அண்ண.

முயற்சி

- “முயற்சி உயர்ச்சிதரும்”
- “முயற்சி திருவினை ஆக்கும்”
- “ஆழமுயன்றுல் ஆகாததில்லை”
- “முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சி அடையார்”
- “முயற்சியே பெரும் பாக்கியம்”
- “முயல்க, முயல்க, திரும்பவும் முயல்க”
- “விடாமுயற்சி வெற்றிதரும்”
- “குன்றுஉழைப்பும், குறையாழையற்சியும், என்றும் எதையும் சாதிக்கும்”
- “சோம்பேறிகளின்பாதையில் தடைக்கல்லாயிருப்பது, முயற்சி உள்ளவர்களின் பாதையில் படிக்கல்லாயிருக்கும்”
- “முயற்சி உள்ளவன் முன் நேரு வான்”

இரு நண்பன் போல

சொற்ப நாட்களுக்குமுன் மனந்திரும் பிய ஒருவரைச் சந்தித்தேன். தான் சத்தியவேதத்தில் சேர்ந்ததை பிட்டும், தேவன் தமக்குஅளித்த வரங்களையிட மூம் மிகவும் சந்தோஷப் பட்டார். அவர் மனந்திரும்புவதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. அவைகளில் விசேடமானது ஒன்று.

அவர் சொன்னதாவது: நான் ஒரு நாள் என் நண்பனுடன் ஓர் கத்தோவிக்க ஆலயத்துக்குட் சென்றேன். சென்று ஓரிடத்தில் உட்கார்க்கேன். சிறுவர்ப்பலர் அக்கோவிலுக்கு வந்தார்கள். அமைதியாய் ஆசிந்தைத்தொட்டுச் சிலுவையடையாள மிட்டார்கள். பின்பு மூவர் சந்திரசாதககிழுதியண்டைபோய் முழுந்தாளிட்டார்கள். அவர்களுடைய தலை குணிந்து நிமிர்ந்ததிலிருந்தும், சாவதானமாய் இருந்ததைக் கண்டும் ஏதோ பெரிய ஆலோசனை செய்பவர்போலக் காணப்பட்டனர். ஆனால், அவர்களைக் கூர்ந்து கவனித்தவிடத்து, அவர்கள் கதைக்கவில்லை, செயி த்துக்கொண்டிருந்தனரெனக் கண்டேன். தேவநற்கருணைப் பேழையில் இருக்கிறவருடன் கதைத்தார்கள். அப்பிள்ளைகள் கடவுள்தங்கள் நண்பர்ளன நடந்துகொண்டார்கள்.

தம்பி, தங்கமார்களே, நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயத்துக்குள் போனால் என்னவிதமாய் நடந்து கொள்ளுகிறீர்கள்? சினேகிதன் வீட்டிலிருப்பதபோல நடக்கிறீர்களா? ஆசிந்தை அள்ளி கீழேஇறையாமல், தொட்டுச் சிலுவை அடையாளம் இடுகிறீர்களா? முழுந்தாள் மடிக்கும்போது, தம்மைச்சந்திக்க வந்திருக்கும் யேசு உங்களைக் கவனி கிழுரென்று நினைக்கிறீர்களா?

வாவிபரின் பாதுகாவல்

போலாந்துதேச இராசப் பிரபுகுலத் தில் பிறந்த பிள்ளைகளுக்குவன் இருந்தான். சிறுவத்திலிருந்தே பக்திவிசுவாச முள் எவன். இவ்வுலக பொருட்களை விழ வென்றெண்ணி அலட்சியம் செய்தவன். 15 பிராயமானதும், தனது சொத்துச் சுதந்திரங்கள் யாவற்றையும் துறந்து சந்தியாச சபையில் தரித்திரசீவியம் சிவிக்க நேர்ந்துகொண்டான். இதனையறிந்த பிரபுகுலவாவிபநண்பர்சிலர் அவனிடம்சென்று : “தம்பி, நீ இராசபிரபு குலத்தில் உதித்தவன்; அதோபார், உனக்குச் சொந்தமான மாடமாளிகைகள், கூடகோபுரங்கள், கண்ணுக் கெட்டாததாரம் அகன்றுவிரிந்துபரந்துகிடக்கும் பூஸ்திதி! திரளான திரவியம்! இவையெல்லாம் உன்னுடையவை. இவ்வளவு சுகபோகங்களை மனங்கொண்ட வரை அனுபவித்து இவ்வுலகில் உற்றூர் உறவினருடன் சொகுசாய் வாழ்வாமே” என்றனர். அப்போது இளைஞன் : “நன் பர்காள், வாஸ்தவம்; எனக்கு ஏராளமான சம்பத்து உண்டுதான்; ஆனால், இவ்வுலக பாக்கியங்கள்மாவும் பகட்டானவை, அழிவுக்குரியவை; பரலோக பாக்கியத்துக்குமுன் இவைகளெல்லாம் விழலுக்குச் சமானம்; இவ்வுலகில் நமது நல்லதந்தையாகிய சர்வேசரரை அறிந்து நேசித்துச் சேவித்தது, மறவுவில்லை அவரை நித்தியத்துக்கும் சுகித்து அனுபவிப்பதே மனுஷனுடைய லட்சம்; இதுவே மானிடசீவியத்தின் மகத்தான பாக்கியம்! நானே இம்மகத்தான் சொத்துக்களைச் சுகித்து அனுபவிக்கப் பிறந்தவன்” என்று பதிவிறுத்தான். இந்தப்பையன் தனது 17-ம்பிராயத்தில் தாய்தங்கையர், உற்றூர் உறவினர், உலக சுகபோகங்கள் யாவற்றையும் விட்டெடாழித்து, யேசுசபையில்சேர்ந்து நவசங்கியாசியாகி மோட்சபாக்கியம் பெற்றன. திருச்சபை இந்த இளைஞனுக்கு அர்ச்

எது கெட்டித்தனம்?

தன்பிள்ளைகளை இழந்ததினால் மூன்று சிய ஒருவன் ஒரு மாடவீட்டின் கூரையிலிருந்து குதிக்கங்களித்தான். அதைக்கண்ட பொலிசார் அவனைத் தடுக்கப் பலமுறைச் செய்தனர். கீழே ஒர்வலையைக்கட்டி, அவனுக்குத் தீங்கு வராமல் தடுக்கநினைத்தார்கள். வந்து கூடியசனம் பலவாறும் அவனைக் கெஞ்சிக் குதிக்கவேண்டாமென்று தடுத்துப் பார்த்தார்கள், பலிக்கவில்லை.

கட்டளைச்சுவாமி அவ்விடம் வந்தார். அவனைக் கூப்பிட்டு, “எந்தமடையனும் மேவிருந்து கீழேகுதிக்கலாம். அது கெட்டித்தன மல்ல நீ கீழே இறங்கிவாங்கியிருவரும் கீழேஇருந்து மேலேபாய்ந்து பார்ப்போம்” என்றார்.

சொற்பநேரத்துள் அம்மனிதன் கீழே இறங்கிவர, பொலிசார் அவனைக் கைது செய்தனர்.

பாட்டி வா!

பாட்டி பாட்டி வாவா நீ
பழைய குறைதகள் சொல்ல வா.

●
பாக்கு வெற்றிலை துவைத் துன்றன்
பொக்கை வாய்க்குத் தருவேன் வா.

●
ஓளவைக்கிழவி போலே நீ
அழகாய்க் கவிகள் சொல்வாய் வா.

●
கூனிய நம்மறி வோங்கிடவே நீ
கூனிக்கூனி வருவாயே.

— வே. சாமுவேல்.

சியசிட்ட பட்டமளித்து இவரை வாவிப் புக்குப் பாதுகாவலராக நியமித்திருக்கிறது. இந்த அர்ச்சியசிட்ட வாவிபரின் நாமம் ஸ்தனில்லாஸ் கோஸ்ர்கா.